ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
29
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 553
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Τοῦ δικηγόρου κ. ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Τὸ ἔτος 1963 ἔδυσε, ἀφοῦ ἐχάρισεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἡμέρας χαρᾶς καὶ λύπης, ὥρας εὐτυχίας καὶ στιγμὰς θλίψεως καί ἀνατέλλει τὸ 1964 μὲ πολλὰς εὐχὰς καὶ ἐλπίδας καὶ ὑπὸ οἰωνοὺς ἀγαθοὺς διὰ μίαν καλλιτέραν αὔριον. Τὸ νέον ἔτος φωτίζεται ἀπὸ μίαν ἐλπίδα ἡ ὁποία ἐγκατέλειψε πλέον τὴν περιοχὴν τῆς χιμαίρας: τὴν ἐλπίδα τῆς εἰρηνικῆς διαβιώσεως. Δὲν ὑπάρχει βαθύτερος καὶ θερμότερος πόθος εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς ἀπὸ τὸν πόθον τῆς εἰρήνης. Μέσα εἰς τὰ θολὰ προμηνύματα ἑνὸς ἀπειλουμένου ὀλέθρου, ἀναθάλλει πάντοτε ἡ ἰδία ἐκείνη ἐλπὶς, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἀπὸ τοῦ λίκνου τοῦ κόσμου ἡ διεκδίκησις τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ ἐλπὶς, δηλαδὴ ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀντιληφθῇ τὸ νόημα τῆς ζωῆς.

Ἡ Ἑλλὰς πιστεύουσα εἰς τὰ ἰδανικὰ της ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε ἀντλεῖ ἀπὸ τό παρελθὸν πολύτιμα διδάγματα, διότι αἱ σελίδες αὐτοῦ εἶναι πλήρεις παραδειγμάτων αὐτοθυσίας καὶ πατριωτικοῦ μεγαλείου, καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων ἀναζωογονεῖται σήμερον ἡ φλὸξ τῆς ἐλπίδος. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ νέου ἔτους, κατὰ τὴν ὁποίαν συναντῶνται εἰς ἕν σημεῖον θανάτου καὶ ἀναγεννήσεως τὰ συνθηματικὰ τμήματα τοῦ χρόνου, τὰ καταμετρῶντα ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἔτους τὴν τραγικὴν ἐπὶ τῆς γῆς πορείαν του, αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν ὑπερτέραν Δύναμιν, πρὸς τὸν Ἀνώτατον Νοῦν, πρὸς τὸν Μέγαν Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνίσχυσίν του. Δι' αὐτὸ ἄς στραφῶμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον πρὸς τὴν Δύναμιν αὐτὴν καὶ ἄς ζητήσωμεν τὴν ἐνίσχυσίν της, ἵνα ὑποστῶμεν τὰς νέας ἐπιθέσεις τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιφυλλάσσουν αἱ ἀντίξοοι περιστάσεις τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ κλονισθῶμεν. Καὶ ἡ χαραυγὴ τοῦ νέου ἔτους ἄς μάς εὕρῃ ἀκλονήτους εἰς τὴν νέαν μας σκοπιὰν ὅπου ἕκαστος ὑπὸ τῆς μοίρας του ἐτάχθη, πιστεύοντες εἰς τὴν ἀνατολὴν μιᾶς ὡραίας εὐτυχοῦς καὶ γαληνιαίας αὔριον.

Προσανατενίζομεν, λοιπὸν, τὸ νέον ἔτος 1964 μετὰ ἀπολύτου αὐτοπεποιθήσεως εἰς τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις μας, ἀλλὰ καὶ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐλπίδων, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ προχωρήσῃ μετὰ σταθερότητος εἰς τὸν στῖβον τῶν εὐγενῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν ἀγώνων τῆς ἀνθρωπότητος.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Ὁ κ. Στέφανος Κότσιανος ἐξακολουθῶν τὰς νομικὰς καὶ ἱστορικὰς μελέτας του διηρεύνησεν, ἐταξινόμησε, συνεσχέτισε, συνέκρινε καὶ ἠξιολόγισε τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἀπενέμετο ἡ Δικαιοσύνη εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἐκθέσας τὰ πορίσματα τῆς σχετικῆς μελέτης του εἰς διάλεξίν του.

Λόγω τοῦ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει τὸ θέμα, διὰ τοὺς Χαλκιδικεῖς, ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ κ. Κοτσιάνου τὴν ἄδειαν ὅπως δημοσιεύσωμεν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, τὴν ἐξαίρετον μελέτην του, ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Ἐφημερίδος μας, τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολυγύρου εὐγενῶς καὶ προθύμως μᾶς παρέσχε.

Ὅθεν ἀρχίζοντες, ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου μας, τὴν εἰς συνεχείας (τμηματικῶς) δημοσίευσίν της, θεωροῦμεν, ὅτι ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τῶν Χαλκιδικέων, ὅπως κατατοπισθῶσιν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἰδιαιτέρας των Πατρίδος.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΧΩΡΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ

Ὅτε, κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἐσχολιάσαμεν, τὸ ἀποτελοῦν εἰρωνείαν γεγονὸς τῆς παραδόσεως πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει μας ἠσφαλισμένους τοῦ Ο.Γ.Α., βιβλιαρίων ἰατρικῆς περιθάλψεως, δοθέντος ὅτι μὴ ὑφισταμένου ἐνταῦθα ἰατροῦ τοῦ Ο.Γ.Α., οὐδεμία ἰατρικὴ βοήθεια δύναται νὰ δοθῇ πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους του, ὁ μὲν σοφὸς γέρων γεωργὸς ὀρθῶς παρετήρησεν εἰς διαπορροῦντα, τί νὰ τὸ κάνῃ τὸ βιβλιάριον, ὅτι ὅταν δὲν θᾶναι καλά, θὰ βάζῃ τὸ βιβλιάριον ὅπου πονεῖ καὶ θὰ περνάῃ... ὁ πόνος του, ἡμεῖς δὲ ἐπλανήθημεν ἐλπίζοντες καὶ εὐχηθέντες ταχεῖαν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος.

Κανένα ἐκ τῶν ἁρμοδίων δὲν πονάει τὸ κεφάλι, ὥστε νὰ θυμηθῇ...τὰ βιβλιάρια.

ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΘΗ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ

Οἱ ἐκ τῆς πόλεώς μας καὶ γενικώτερον ἐκ τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς ταξειδεύοντες πρὸς τὴν Κασσάνδραν παραπονοῦνται, διότι ἀναγκάζονται ἀποβιβαζόμενοι ἐκ τοῦ λεωφορείου εἰς Νέα Μουδανιά, νὰ ἀναμένουν ἐκεῖ ἐπὶ ὥρας τὸ ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς Κασσάνδραν λεωφορεῖον, ἵνα ἐπιβιβασθοῦν αὐτοῦ καὶ συνεχίσουν τὸ ταξείδιόν των, ἐὰν σημειωτέον ὑπάρχουν κεναὶ θέσεις εἰς τὸ ἀνωτέρω λεωφορεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι διερχόμενον.

Ἐν ἄλλαις λέξεσιν τὸ ἐκ Βορείου Χαλκιδικῆς, διὰ τῆς πόλεώς μας μέχρι Κασσάνδρας ταξείδιον ἀπαιτεῖ τυλάχιστον μίαν ἡμέραν, διότι ἐὰν δὲν ὑπάρχουν θέσεις εἰς τὸ ἀνωτέρω διερχόμενον λεωφορεῖον, θὰ χρειασθοῦν δύο ἡμέραι.

Δὲν νομίζουν αἱ ἁρμόδιοι, ὅτι ὀφείλουν νὰ ρυθμίσουν ὀρθότερον τὰς ἀνταποκρίσεις τῶν λεωφορείων εἰς Νέα Μουδανιὰ, λαμβανομένης καὶ προνοίας, ὥστε νὰ διασφαλίζωνται θέσεις εἰς τὸ ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς Κασσάνδραν λεωφορεῖον διὰ τοὺς ἐκ τῆς πόλεώς μας πρὸς ταύτην ταξειδεύοντας;

ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Ὁ Καθηγητὴς τῆς Σωματικῆς ἀγωγῆς κ. Δ. Ζαφειρούδης μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Μετὰ λύπης βλέπομεν τὸν Νομὸν μας ὑστεροῦντα εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἀθλητικὰς ἐκδηλώσεις.

Ὁρμώμενος ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν καθ' ὅτι τυγχάνω καὶ λόγω τοῦ ἐπαγγέλματός μου εἰδικὸς συνιστῶ τὴν ἵδρυσιν μιᾶς ὁμάδος Παγχαλκιδικῆς Ποδοσφαίρου, ὡς ἔπραξαν μετ' ἐπιτυχίας καὶ ἄλλοι νομοί.

Εἶναι λυπηρὸν εἰς τὸν τομέα τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὸν βασικὸν τοῦτον παράγοντα τῆς ψυχοσωματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου νὰ ὑστεροῦμε καταφανῶς

Ἐπειδὴ δύναμαι νὰ βοηθήσω εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην ἐνεργῶς καὶ εἰς οἱονδήποτε τομέα εἶμαι πρόθυμος νὰ πλαισιώσω τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἵδρυσιν μιᾶς Παγχαλκιδικῆς ὁμάδος Ποδοσφαίρου

Μετὰ τιμῆς
Δ. Ζαφειρούδης
Καθηγητὴς Σωμ, Ἀγωγῆς

Οἱ ἁρμόδιοι καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς προσέξουν καί ἄς βασανίσουν ὅσα γράφει ὁ κ. Ζαφειρούδης Κατ' ἀρχὴν ἡ ἰδέα εἶναι ἀξία νὰ γίνῃ μιὰ ὡραία πραγματικότης, διότι καὶ ἡ Χαλκιδικὴ θὰ ἐκπροσωπηθῇ ἱκανοποιητικώτερον εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ μας γήπεδα καὶ ἐπωφελὴς δεσμὸς θ' ἀναπτυχθῇ μεταξὺ τῶν συνεργασθησομένων καὶ τῶν περιοχῶν των.

ΜΙΚΡΑ Η ΔΑΠΑΝΗ ΣΟΒΑΡΟΣ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ἡ πρὸς τὸ ἐργοτάξιον κατασκευῆς τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Κοινότητος Μεταγγιτσίου ἄγουσα ὁδὸς λόγῳ μικροβλαβῶν καὶ ὑπερβολικῆς στενότητος ταύτης, εἴς τινα, ὀλίγα σημεῖα της δημιουργεῖ σοβαρωτάτους κινδύνους, διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἐκτελέσεως τοῦ ἀνωτέρω ἔργου μεταφερομένους δι' αὐτοκινήτου εἰς τὴν ἐργασίαν ἐργάτας.

Οὔτε χρόνος πολύς, οὔτε δαπάνη χρημάτων ἀξιόλογος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς ὁδοῦ ταύτης εἰς ἐλάχιστα σημεῖα της καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῶν βλαβῶν της. Διά τίνα λόγον δὲν προβαίνουν οἱ ὑπεύθυνοι εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων; διατὶ ἐπιδεικνύουν αὐτὴν τὴν ποινικῶς κολαζομένην ὑπεραιωνιοδοξίαν, ὅτι οὐδὲν κακὸν θὰ συμβῇ; πρέπει νὰ γίνῃ τὸ ἀτύχημα, διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν τὰ σφάλματά των;

ΧΩΡΙΣ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΝ

Μολονότι δὶς ἐσχολιάσαμεν τὸ ἀπαράδεκτον γεγονὸς, ὅτι διδακτήριον, διὰ τὴν στέγασιν τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου δὲν ὑπάρχει, ἕνεκα τούτου δὲ διδάσκονται ἐντὸς ἐντελῶς ἀκαταλλήλων χώρων, οὐδεμία σχετικὴ μέριμνα ἐλήφθη μέχρι σήμερον.

Καὶ ὅμως διατρέχομεν περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο κοινὴ συνείδησις ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῆς Παιδείας, Καὶ γίνεται λόγος περὶ ἱδρύσεως καὶ ἄλλων Πανεπιστημίων,

Καὶ ἤ δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν ἤ δὲν ἐπιδεικνύομεν τὸ ἀπαιτούμενον ἐνδιαφέρον, διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν στοιχειωδῶς κατάλληλα κτίρια διὰ τὴν στέγασιν τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Παρακαλοῦμεν νὰ μὴ ὑποβληθῇ ἡ Προεδρία τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν κόπον, νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ, ἐν προκειμένῳ, πληροφοροῦσα ἡμᾶς, ὡς συνειθίζει, ὅτι τὸ θέμα ἀφορᾶ τὸν Ὀργανισμὸν Σχολικῶν Κτιρίων κλπ., διότι δὲν ἐνδιαφέρει ποῖος εἶναι ὁ εἰδικὸς ὑπεύθυνος Ἡ γενικὴ εὐθύνη ἐνδιαφέρει, τὴν ὁποίαν φέρει τὸ Κράτος.

Η ΟΔΟΣ Μ. ΠΑΝΑΓΙΑΣ-ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἀθλία πάλιν ἡ κατάστασις τῆς ὁδοῦ Μεγάλης Παναγίας—Ἁγίου Δημητρίου. Καὶ τοῦτο, διότι τὸ ὀλίγον ἀμμοχάλικον τὸ ὁποῖον ἐπιρρίπτεται ἁπλῶς, πρὸς δῆθεν ἐπιδιόρθωσίν της, ἅμα τῇ πρώτῃ βροχοπτώσει παρασύρεται καὶ αἱ βλάβαι τῆς ὁδοῦ ὄχι μόνον ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται. ἀλλὰ καὶ μεγαλώνουν, καθιστῶσαι προβληματικὴν τὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐπισκευῆς τῶν ὁδῶν εἶναι ὡς νὰ «πετᾶμε τὰ δημόσια χρήματα» δοθέντος, ὅτι αἱ δῆθεν ἐπιδιορθώσεις δὲν διαρκοῦν εἰμὴ ἐπ' ἐλάχιστον χρόνον καὶ ἐφ' ὅσον δὲν βρέξῃ,

ΑΣ ΕΥΧΗΘΩΜΕΝ

Τὸ ἔτος 1963 τελειώνει καὶ αὐτὸ, χωρὶς νὰ λυθῇ τὸ κυριώτερον πρόβλημα τοῦ Νομοῦ μας, ἡ Ὁδοποιία. Καὶ ἐὰν δὲν λυθῇ αὐτὸ ἡ πρόοδος τῆς Χαλκιδικῆς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπερβῇ τὸν ἤδη ἀκολουθούμενον βραδὺν ρυθμόν. Χωρὶς δρόμους οὔτε ἡ Γεωργία μας δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ὅσον πρέπει, οὔτε τὰ Μεταλλεῖα μας, οὔτε πρὸ παντὸς ὁ Τουρισμός.

Ἄς εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ 1964 εἶναι περισσότερον εὐνοϊκὸν διὰ τὴν Χαλκιδικήν.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
εὔχεται εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ φίλους
ἀναγνώστας της συνδρομητὰς
καὶ συνεργάτας
ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΑΝΤΕΛΛΗ
Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας

«Τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου».

Ἡ εἴδησις αὐτὴ τοῦ ἀγγέλου ἀσφαλῶς θὰ καθησύχασε τὸν Ἰωσήφ. ὁ ὁποῖος ἐταλαιπωρήθη ὄχι ὀλίγον ἀπὸ τὴν κακοῦργον διάθεσιν τοῦ Ἡρώδου, τοῦ σκληροτραχήλου αὐτοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας καὶ ὅλης ἐκείνης τῆς συμμορίας του, πού ἐπεδίωξαν νὰ ἐξοντώσουν τὸ βρέφος τῆς Βηθλεέμ Τὰ θεοκτόνα σχέδιά τους ἀπέτυχον διότι τὸ παιδίον Ἰησοῦς ἐφρουρεῖτο ἀπὸ τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. Ταλαίπωροι καὶ σκοτεινοὶ ἄρχοντες! Κατεδιώξατε τὸ φῶς ποὺ ἦλθε νὰ διαλύσῃ τὸν ζόφον τῆς ἐνοχῆς, νὰ φωτίσῃ τὸν σκοτεινὸν δρόμον πού ἀκολουθήσατε στὴ ζωὴ σας καὶ νὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴ θανατηφόρο ροπὴ τῆς ἁμαρτίας! «Ὁδηγοὶ τυφλοί»! Ἀνεβήκατε σὲ θρόνους ἡγεμονικοὺς μὲ τὴν ὑποχρέωσι νὰ γίνετε χειραγωγοὶ τοῦ λαοῦ καὶ καταντήσατε συμφεροντολόγοι, ἐκμεταλλευταί καὶ τύραννοι, μὴ ἀσχολούμενοι ποσῶς διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόοδον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπερίμεναν ἀπὸ σᾶς βοήθειαν καὶ κατανόησιν.

Εἶναι φοβερόν! Ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο »χαιρετίσθηκε» μὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ὁμοβροντίες μίσους ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας. «Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτόν οὐ παρέλαβον». Ἦλθεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ ἔζησεν ὡς ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν, ἡ ὁποία ὡς γῆ τῆς ἐπαγγελίας ἦτο ξεχωρισμένη πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τὸν Θεὸν ὡς ἰδιαιτέρως ἰδική του. Καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ του οἱ Ἰουδαῖοι δὲν τὸν παρεδέχθησαν ἀλλὰ τὸν ἠρνήθησαν σὰν ξένον καὶ ἐχθρόν. Ἀκόμη καὶ στὴ πιὸ ἀξιοσυμπάθητη στιγμὴ του, τὴν γέννησί του ἠρνήθησαν νὰ τοῦ παράσχουν τόπον καὶ κατάλυμα. «Καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι». Ἡ ἀπάντησις τῶν ἀνθρώπων στὴ μεγάλη καὶ φιλάνθρωπον χειρονομίαν τοῦ Θεοῦ, ἦταν μῖσος καὶ ἀδιαφορία. Καὶ μόνον αὐτό; Ὁλόκληρος ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς ἐπὶ ποδὸς γιὰ νὰ ἐξοντωθῇ «ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ». Τὰ βέλη τῆς ἀνθρωπίνης μοχθηρίας ἦταν στραμμένα ἀκόμη καὶ στὴ παιδικὴ κλίνη τοῦ Λυτρωτοῦ! Λὲς πῶς ἡ ἀνθρώπινη κακουργία στὴν πιὸ ἀπαίσια μορφὴ της κρατήθηκε γιὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ἐναντίον τοῦ θείου βρέφους.

Φεύγει λοιπὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον κυνηγημένος ἀπό τὴν ἀνθρώπινη κακία ἐκεῖνος ποὺ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΡΕΜΒΑΣΜΟΙ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

Τοῦ κ. κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ἡγουμένου Ι. Μ. Διονυσίου

Δὲν εἶναι τόσον ὀδυνηρὸν τὸ νὰ γεννηθῇ τις τυφλός. ὅσον τό νὰ χάσῃ μετέπειτα τό φῶς του.

Δὲν αἰσθάνεται τις τόσον σφοδρὰν τὴν νοσταλγίαν τῆς γενεθλίου χώρας, ὅταν φύγῃ μικρὸς ἐξ αὐτῆς καὶ δέν τὴν γνωρίσῃ καλῶς, ὅσον ἐκεῖνος ὅπου ἔζησε χρόνους πολλοὺς ἐν αὐτῇ, ἠνδρώθη, εἰργάσθη καὶ συνεδέθη ψυχικῶς καὶ σωματικῶς μετ' αὐτῆς. Αὐτὸ ἐπάθαμεν τὸ 1941.

Μετὰ τούς ἐθνικούς θριάμβους εἰς τὰ βορειοηπειρωτικὰ βουνά, μετὰ τὴν ἔξαρσιν τὴν ἀνυπέρβλητον τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέτωπον, μετὰ τὴν μεσουρανοῦσαν αἴγλην τῆς ἡρωϊκῆς Πατρίδος μας, νὰ ἴδωμεν θριαμβευτὰς τοὺς ἡττημένους, κοιμπορρημονοῦντας τοὺς φυγάδας, κατεχομένην τὴν Πατρίδα, τοὺς νικητὰς αἰχμαλώτους!

Πολλάκις ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἔκλαυσε «παρὰ θῖν' ἁλὸς» τοῦ ἀγαπητοῦ Αἰγαίου τὴν ματωμένην δόξαν της. Πολλάκις μετεστράφη ἡ ἀγαλλίασις εἰς κλαυθμόν, ἡ χαρὰ εἰς λύπην ἡ δόξα ἡ Πανευφρόσυνος εἰς ταπείνωσιν ἕως θανάτου, ἀλλὰ ἡ μετάπτωσις δὲν ἦτο τόσον ἀπότομος καὶ τραγική.

Ὅσοι δὲν ἔζησαν τὰς ἡμέρας ἐκείνας τοῦ Ἐθνικοῦ μεγαλουργήματος εἰς τὰ Ἀλβανικὰ βουνά, ὅσοι δὲν ἠσθάνθησαν τὸν παλμὸν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς τοῦ 1940—41, δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσουν πλήρως τὴν ὀδύνην καὶ τὸν στεναγμόν, ποὺ περικλείουν αἱ δύο λέξεις «οἱ νικηταὶ αἰχμάλωτοι».

Οἱ ... γενναῖοι Κένταυροι παρελαύνουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐπιδεικνύοντες τὰς χρυσοποικίλτους στολὰς τῶν ἀξιωματικῶν των καὶ τὰ κοκορόφτερα τοῦ κράνους των.

Οἱ ἄκαπνοι τῶν Βαλκανίων περιφέρονται ἀνὰ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ καυχῶνται ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅτι σύντομα θὰ καταλάβουν καὶ αὐτὴν, ὡς κατέκτησαν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην !.. ἐνδόξως συρόμενοι ὄπισθεν τῶν μηχανοκινήτων Γερμανικῶν φαλάγγων, αὐτοὶ οἱ ἐπαίσχυντοι φυγάδες τοῦ Κιλκίς, τοῦ Λαχανᾶ, τῆς Κρέσνας.

Οἱ δὲ μεγάλοι Φιλέλληνες!!, οἱ λάτραι τῆς κλασικῆς Ἑλλάδος, οἱ καυχώμενοι ὅτι συνεχίζουν τὴν εὔκλειαν αὐτῆς ἔν τε ταῖς Ἐπιστήμαις, τῇ πολιτικῇ καὶ στρατιωτικῇ ἀρετῇ, οἱ χθὲς ἀναλαβόντες τὸ ἱερὸν πῦρ ἐκ τῆς Ὀλυμπίας συμβολικῶς, αὐτοὶ πυρπολοῦν σήμερον ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρον τὴν Ἑλληνικὴν Χώραν, καὶ ἀντὶ μάνα χολὴν ποτίζουν τὴν Μητέρα τῶν φώτων, ἐκδίδοντες τὴν γενέτειραν τοῦ Ἀριστοτέλους εἰς τοὺς ἐκ Βόλγα τρωγλοδύτας καὶ μεταχειριζόμενοι τὴν πεῖναν ἐναντίον ἐκείνων, πού «χιόνι ἔτρωγαν, χιόνι ἔπιναν καὶ τὴ φωτιὰ βαστοῦσαν» εἰς τά Ἀλβανικὰ βουνά.

Καὶ οἱ ἥρωες τῆς Πίνδου, οἱ πολεμισταὶ καὶ ἀντίμαχοι δύο Αὐτοκρατοριῶν, ὑφίστανται τὸ μαρτύριον τοῦ Προμηθέως. δεσμῶται καὶ αὐτοὶ τῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἱστορίας τῆς φυλῆς, πιστοὶ ἕως θανάτου εἰς τοὺς φίλους καὶ συμμάχους των, σπαρασσόμενοι τὰ σπλάγχνα ἀπὸ τοὺς γύπας τῶν Ἀπεννίνων καὶ τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ δακνόμενοι τὰ στέρνα ἀπὸ τὰ ψωραλέα καὶ νυκτόβια τσακάλια τοῦ Αἵμου.

Ἡ γῆ ὅμως αὐτὴ, ἡ ὁποία καθηγιάσθη μὲ τὰ μαρτύρια χιλιάδων χριστιανῶν Ἑλλήνων, ἡ γῆ αὐτῆ, ποὺ ἐποτίσθη μὲ τὸ αἷμα τοῦ πρώτου Ἐλευθερωτοῦ Βασιλέως της καὶ εἶναι κατάσπαρτη ἀπὸ μυριάδες πεσόντων Ἑλλήνων στρατιωτῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μείνῃ καὶ δὲν θὰ μείνῃ ποτὲ ὑπόδουλος εἰς λαοὺς ξένους καὶ ἐπήλυδας, ὡς οἱ ἀπόγονοι τοῦ Κρούμου.

Ἐλεύσετ' ἦμαρ ἀποδόσεως καὶ ἡμέρα δίκης.

Ταλαίπωρος Ἑλληνικὴ φυλή, ποῖος Πίνδαρος; Τίς Σοφοκλῆς; Ποῖος Αἰσχύλος νὰ γράψῃ τὴν τραγωδίαν σου; Τίς Θουκυδίδης νὰ ἐξιστορήσῃ τὸ δράμα σου τριῶν ὅλων ἐτῶν ζοφερῆς δουλείας, ἀπηνεστάτου διωγμοῦ. πείνης μυριονέκρου; Καὶ τίς Τυρταῖος, ποῖος Ὅμηρος Θεοείκελος νὰ ψάλῃ τὴν ψυχικὴν σου ἀντοχὴν, τὸ σθένος τὸ ἀπαράμιλλον, τὴν Ὀλύμπιόν σου στα θερότητα;

Ἔπεσες ἐνδόξως εἰς τὰ Ἀλβανικὰ βουνὰ μὲ τὸν κότινον τῆς νίκης εἰς τὰς χεῖρας. Ἐγονάτισες εἰς τὰ Μακεδονικὰ ὀχυρὰ μὲ τὴν Δάφνην στεφανωμένη. Ἔσβησες ψυχορραγοῦσα εἰς τὴν κατεχομένην χώραν μας, πλὴν δὲν ἠκολούθησες ὀπίσω τοῦ Βάαλ τῆς ἀποστασίας. δὲν ἀπηρνήθης τὰ ἰδανικά σου, δὲν ἔδωσες ἕνα κᾶν στρατιώτην σύμμαχον τῶν ἐπιδρομέων!

Ἀθάνατος γλῶσσα τῶν Θεῶν καὶ Ἡμιθέων, τρία ὁλόκληρα χρόνια σ' ἔπνιγαν οἱ γρυλλισμοὶ τῶν «νίχτεν καὶ τῶν τάφ», αἱ κωμικαὶ ἰαχαὶ τῶν ..... ἀνδρείων τοῦ Φάτσιο καὶ τοῦ Ντοῦτσε.

Ἐσίγησε τὸ ἰωνικὸν σου βῆμα, ἐθραύσθη ἡ λύρα τοῦ Δημοσθένους, ἄφωνοι οἱ ἄμβωνες τῶν Βασιλείων τῶν Γρηγορίων, τῶν Χρυσοστόμων.

Οἱ ποιηταί σου ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν Νιόβην, οἱ τραγικοί σου ἀπὸ τὰ νέα δράματα τῆς Ἰφιγενείας, τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Κόδρου καὶ οἱ Ἐθνικοί σου τροβαδοῦροι «κλαῖνε καὶ μοιρολογοῦν τὴν συμφορά σου τὴν ἀνείπωτη».

Ποῦ εἶναι τὰ κάλλη σου τὰ πρῶτα. ὦ θεία μουσικὴ τοῦ Περικλέους, τοῦ Εὐριπίδου, τοῦ Πλάτωνος; Ποῦ αἱ χάριτές σου, ὦ ἁρμονία ὑπέργειος, ὦ οὐράνιον σελάγισμα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας; Σ' ἐμάρανεν ὁ πάγος τῆς σκλαβιᾶς, σ' ἐγήρασεν ὁ πόνος τῶν παιδιῶν σου, ἡ ὀρφάνεια τοῦ Ἔθνους μας. ἡ λογοκρισία ἡ ξένη ἡ φαρμακερή!

Πότε καὶ πάλιν αἱ μοῦσαι σου αἱ Ἐλικωνιάδες καὶ Πιερίδες θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰ σκηνώματά των τὰ ἀγαπητά; Ἐκεῖνα. τὰ ὁποῖα σήμερον μετεβλήθησαν εἰς μαγειρεῖα οἰνοφλυγῶν Τευτόνων. εἰς καταυλισμοὺς τῶν ἐκ τοῦ Αἵμου Βανδάλων, εἰς χορευτήρια τῶν σαλτιμπάγκων τῆς Ρώμης; Ἀπέκαμε τὸ βλέμμα μας πρὸς Νότον ἐστραμμένον, ἐβαρύνθη ἡ ἀκοή μας ἀναμένουσα τὴν ἐκ μέσης Ἀνατολῆς πολεμικὴν σου ἰαχήν.

Πότε θἄλθης καὶ πάλιν ἡλιόκαλλη, σὰν καὶ πρῶτα βγαλμένη ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν παιδιῶν σου τὰ ἱερά;

Εἴτε Ὅμηρος σὲ ψάλλει εἴτε Αἰσχύλος σὲ τραγωδεῖ, εἴτε Σωκράτης καὶ Πλάτων διὰ σοῦ φιλοσοφοῦν, Χρυσόστομοι καὶ Φώτιοι ὑμνολογοῦν καὶ δογματίζουν, Φερραῖοι δέ καὶ Σολωμοὶ καὶ Κρυστάλλη δες σὲ τραγουδοῦν, δὲν χάνεις ποτὲ τὴν χάριν σου τὴν φυσικὴν σου εὐγένεια,

«Κολληθείη ἡ γλῶσσα μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σοῦ μνησθῶ». Σύ μὴ μνησθῆς τὰ ὀλισθήματα ἐνίων τέκνων σου «βαρβαριζόντων», κατὰ τὴν προγονικὴν ὁρολογίαν καὶ πειρωμένων μὲ ὀθνεῖον ἰδίωμα, νὰ ἐπιδείξουν κοσμοπολιτικὴν λογοτεχνίαν. Εἶναι πομφόλυγες σβήνουσαι εἰς τὴν πρώτην σου ζωηφόρον πνοήν. Θὰ μένῃς αἰωνίως ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, ἵνα διέρχωνται ἐκεῖθεν αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀποτίωσι τὸν φόρον τοῦ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν Μήτερα τῆς σοφίας. τὸ ὄργανον τῶν ὅρων τῶν ἐπιστημονικῶν

Ταλαίπωρη Πατρίς!.. «Ὁ ζῆλος σου κατέφαγέ με». πυκνὸ σκοτάδι καὶ συνταρακτικὰ βρονταὶ τοῦ ἀνηλεοῦς Ἄρεως δονοῦν τὸ σύμπαν. καὶ ἐγὼ ὁ πτωχὸς Ἐρημίτης πειρῶμαι μὲ τὸν ἰσχνόν μου Πήγασον νὰ φθάσω «πρὸς νεφέλας». Ἀλλ' ὅταν ὑπὸ τοὺς θόλους Βυζαντινῆς Βασιλικῆς ἀκούεται καὶ ψάλλεται τὸ εὐγενέστερον ἰδίωμα τῆς εὐφωνοτέρας τῶν γλωσσῶν, ὅταν σεμνὴ μορφὴ ἱερουργοῦντος Λευΐτου δέεται ὑπὲρ τῶν ἀοιδίμων Βασιλέων ἡμῶν Νικηφόρου, Ἰωάννου Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου, πῶς δύναταί τις ν' ἀντιπαρέλθῃ τοιαῦτα συναισθήματα καὶ χωρίσῃ τὸν ψυχικὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν πεζὸν ρεαλιστὴν;

Ὁπόταν εἰς τὰς ἐκπάγλους ἐκείνας «πανυχίδας καὶ λιτὰς» τοῦ Ἁγίου Ὄρους. ὁ Μοναχὸς ἱερεὺς δέεται «ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, «ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων», πῶς θέλει τις τὸν τοιοῦτον, πεζοπόρον μόνον τῆς τετριμμένης ὑλιστικῆς, καὶ τοῦ ἀπομαδεῖ κάθε πτερὸν ὑπεργείου ἀνατάσεως;

Ὁ εὐλαβὴς προσκυνητὴς τοῦ Παναγίου Τάφου τοῦ Κυρίου μας, δὲν βλέπει μόνον αἰσθητῶς τὸν λίθον τοῦ θείου μνήματος. ἀλλ' ἐναγκαλίζεται καὶ καταφιλεῖ μὲ τὸ ὄνομα τῆς ψυχῆς, αὐτὸν τὸν Σωτῆρα Κύριον, «τὴν Πέτραν τῆς ζωῆς».

Ὁ ἐμπνευσμένος λάτρης τῆς Ἀρχαίας δόξης μας ἀνερχόμενος τὰ προπύλαια καὶ πατῶν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τῆς Ἀκροπόλεως δὲν δύναται νὰ ἰδῇ ποτὲ ψυχρὰ μόνον μάρμαρα, ἀλλ' ἔκδημος ὅλος ἑαυτοῦ γενόμενος ὁραματίζεται μεσουρανοῦντα τὸ κλέος καὶ τὴν αἴγλην ἀθανάτων προγόνων «Χρυσῆς ἐποχῆς». Καὶ ὁ Ἀγιορείτης Ἕλλην Μοναχός. πάντα δύναται ν' ἀπαρνηθῇ γονεῖς, ἀδελφοὺς κ.λ.π. ἔχει ὅμως μεθ' ἑαυτοῦ πάντοτε τὴν φιλτάτην πατρίδα, Ἑλλάδα τὴν ἀθάνατον τὸ καύχημα τῆς Οἰκουμένης.

Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ*

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΘ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΔΡΟΣ ΝΟΜ. ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

—=1=—

1. Τὸ θέμα μας εἶναι: Ἡ ἀπονομή τῆς Δικαιοσύνης ἐν Χαλκιδικῇ ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Καὶ ἐπιθυμῶ ἐν ἀρχῇ νὰ διευκρινήσω ὅτι ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ τὸ ὑλικὸν τῆς παρούσης διαλέξεως ἠντλήσαμεν κυρίως καὶ κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς μελέτης τῶν μέχρι σήμερον ἀνεξερευνήτων Ἀρχείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας τὰ ὁποῖα λίαν προφρόνως καὶ προθύμως ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν μας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κασσανδρείας κ.κ. Συνέσιος.

Ὡς ἀφετηρίαν τῆς Τουρκοκρατίας τοποθετοῦμεν φυσικὰ τὴν 29ην Μαΐου 1453, τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων. Μολονότι, διὰ νὰ ἀκριβολογήσωμεν, πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Τουρκοκρατία ἐν Χαλκιδικῇ ἤρχισεν εἴκοσι τρία ἔτη ἐνωρίτερον καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1430, ὅταν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐπὶ Μουρὰτ τοῦ Β', ἔγινεν ἡ ἅλωσις τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐν συνεχείᾳ κατελήφθη καὶ ἡ Χαλκιδική ὑπὸ τῶν Τούρκων.

2. Ὁρόσημον ἱστορικόν, μὲ βαθυτάτην τὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα καὶ μετέπειτα, ἀπετέλεσεν ἡ πτῶσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ προμαχῶνος τούτου τῆς Βαλκανικῆς. Καὶ διὰ τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἤρξατο, διὰ τῆς καταλύσεως τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους μία μακραίων καὶ ζοφερὰ δουλεία.

Εἰς τὴν κατακτηθεῖσαν Κωνσταντινούπολιν τὴν θέσιν τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος αὐτῆς, τοῦ ἡρωϊκῶς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων πεσόντος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, καταλαμβάνει ὁ Μωάμεθ ὁ Β' ὁ Πορθητής.

Ἦτο οὗτος, «κρυψίνους, ὠμός, φανατικὸς ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν ἀλλὰ ἦτο ἐξ ἄλλου εὐφυής, δραστήριος καὶ ὀξυδερκέστατος πολιτικὸς καὶ διπλωμάτης». Οὕτω σκιαγραφοῦν τὴν προσωπικότητα τοῦ Πορθητοῦ οἱ εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Βυζαντίου εἰδικῶς ἐγκύψαντες.

Σκέψις του πρώτη μετὰ τὴν κοσμοϊστορικὴν του νίκην ἦτο: πῶς θὰ διετήρει τὸ νέον κράτος καὶ πῶς θὰ ὠργάνωνεν αὐτὸ ἐπὶ στερεῶν βάσεων, δοθέντος ὅτι δὲν εἶχε κατακτήσει ἀκόμη ὁλόκληρον τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον καὶ δοθέντος ὅτι ἐφοβεῖτο ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν ἐπέμβασιν τῶν Χριστιανικῶν Ἐθνῶν τῆς Δύσεως, ἥτις ἦτο εἰς θέσιν καὶ διέθετε τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαιούσας δυνάμεις νὰ σπεύσῃ καὶ νὰ θέσῃ ἐκποδὼν τὴν Ὀθωμανικὴν Κυριαρχίαν. Ἠκολούθησε, καὶ ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται ἡ ὀξυδέρκειά του, πολιτικὴν διαλλακτικήν, τὴν πολιτικὴν τῆς ἀνοχῆς, ἐπικαλούμενος ἐντέχνως τὸ Κοράνιον πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀντιδράσεων τῶν ὁμοφύλων του καὶ τῶν ὑπερφιάλων πολεμιστῶν του[1]. Ὑλοποίησις τῆς πολιτικῆς ταύτης ἦτο ἡ παρὰ τοῦ Σουλτάνου αὐτοῦ παραχώρησις εἰς τοὺς ὑποδουλωθέντας Χριστιανούς τῶν λεγομένων προνομίων.

3) Τὰ προνόμια ταῦτα ἦσαν ὡς γνωστόν:

1ον Ἐλευθερία θρησκείας καὶ γλώσσης.

2ον. Προστασία καὶ ἀπαραβίαστον τοῦ κλήρου,

3ον. Οἱ Ἐπίσκοποι ἀσκοῦν εἶδος θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς ἐπιβλέψεως Ἐδικαιοῦντο νὰ τιμωροῦν τοὺς παρεκτρεπομένους εἰς ζητήματα θρησκευτικῆς φύσεως ἀλλὰ καὶ εἰς ζητήματα οἰκονομικῆς φύσεως ἀφορῶντα τὴν Κοινότητα.

4ον Δικαστήριον πνευματικὸν μὲ πρόεδρον τὸν Ἐπίσκοπον νὰ ἐκδικάζῃ τὰς οἰκογενειακοῦ καὶ κληρονομικοῦ δικαίου ὑποθέσεις.

5ον. Ἐλευθερία τῆς Κοινοτικῆς Διοικήσεως, τοῦτέστιν οὐτοδιοίκησις τῶν Κοινοτήτων διὰ Δημογεροντίας ἐκλεγομένης ὑπὸ τῶν κατοίκων[2].

*Διάλεξις δοθεῖσα ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας Χαλκιδικῆς τῆ 25ην Νοεμβρίου 1962 εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν.

1. Πολιτικὴ ἀφομοιώσεως θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ζημίας ἐθνικὰς καὶ φυλετικὰς εἰς τοὺς κατακτητάς. Πολιτικὴ καταπιέσεως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποβῇ πρόξενος ἐπαναστάσεως καὶ θὰ ὡδήγει εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης τὴν ὁποίαν ἐφοβεῖτο ὁ Μωάμεθ.

2. Τὰ προνόμια παρεχωρήθησαν διὰ Βερατίου ἔχοντος χαρακτῆρα ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τῶν θρησκευτικῶν ἐπιταγῶν τοῦ Κορανίου. Κακῶς χρησιμοποιεῖται ὁ ὅρος «προνόμια». Ἐλλείπει τὸ συστατικὸν στοιχεῖον τῆς ἐννοίας τοῦ «προνομίου»: ἡ εὔνοια. Μόνον τὸ συμφέρον τῶν κατακτητῶν ὑπηγόρευσε τὰς παραχωρήσεις αὐτὰς καὶ οἱ Σουλτάνοι ὁσάκις ἐνόμιζον ὅτι τοὺς συνέφερε κατεπάτουν ἢ περιώριζαν τὰς παραχωρήσεις αὐτὰς ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν των. (Πρβλ Νικ Πανταζοπούλου: Τί νὰ περὶ τῆς ἐννοίας τῶν προνομίων ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἐν Ἀρχείῳ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. 10, σελ. 449, Δημ. Σερεμέτη: Ἡ Δικαιοσύνη ἐπὶ Καποδίστρια, 1959, σελ. 17 ἐπ.).

(.(.(.(.ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΕΡΤΙΛΙΝΗΣ

ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

Ὁδὸς ἐγνατία 151
(παραπλεύρως Καμάρας)
τηλ. 72.393

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 12 2 π.μ. 6 7 μ.μ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114

ΤΜΗΜΑΤΑ

Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α Βα, Β.β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΠΟΠΤΙΚΑ

ΟΡΓΑΝΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΗΜΕΙΑΣ

Ν. Ι. ΚΑΝΤΖΟΣ

ΕΓΝΑΤΙΑ 122 ΤΗΛ 79-714-ΘΕΣΝΙΚΗ

ΘΕΡΜΟΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΣ ΥΔΡΟΣΤΑΤΙΚΗ ΑΕΡΟΣΤΑΤΙΚΗ
ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ-ΟΠΤΙΚΗ-ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ-ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ
ΧΗΜΕΙΑ

ΠΡΟΒΟΛΕΙΣ ΕΙΚΟΝΩΝ-ΕΠΙΔΙΑΣΚΟΠΙΑ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΑ
ΠΡΟΠΛΑΣΜΑΤΑ ΠΙΝΑΚΕΣ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ Κ.Λ.Π.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΜΑΣ

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Ο ΧΡΟΝΟΣ

Κυλάει ὁ Χρόνος σὰν νερό,
[τρέχ' ἡ ζωὴ σιμά του
καὶ σέρνει κάθε μας χαρὰ
[στὸ γοργοκύλημά του,
σβύνουν τὰ τόσα ὀνείρατα—
[τοῦ ρόδου χρυσαλίδες
καὶ στὸν ἀγέρα χάνονται χρυ
[σόφτερες ἐλπίδες.
Κι' ὁ Θάνατος, ποὺ ἀθάνατο
[τὸν ἔπλασεν ἡ τύχη
κόβει, θερίζει ἀνέσπλαχνα ὅ,
[τι μπροστὰ του τύχει.

Κυλάει ὁ Χρόνος σὰν νερὸ—
[Σιὸ γοργοκύλημά του
δὲν σέρνει μόνο τὴ χαρὰ ποὺ
[βρίσκει ἐδῶ κάτου.
μὰ πέρνει κάθε λύπη μας, κά
[θε καϋμὸ καὶ πόνο
κι' ἡ μαυροφόρα ἀπελπισιὰ
[βρίσκει γιατρὸ τὸ χρόνο
Κι' ὁ Θάνατος καμμιὰ φορά,
[ποὺ πόνους δὲν πιστεύει
ἐνῶ θερίζει τὴ ζωὴ πόσους
[καϋμοὺς γιατρεύει!

Διάβαινε Χρόνε γρήγορα, γιὰ
[χάρη στὸ γυρεύω
μὰ σὰν θὰ ἰδεῖς στὸ πλαΐ μου
[τὴν κόρη ποὺ λατρεύω
τότε νὰ κόψεις τὰ φτερὰ ἀπ'
[τὰ γοργὰ σου χρόνια
καὶ σὺ σὰ βράχος νὰ σταθεῖς
[ἀκίνητος αἰώνια.
Κι' ὁ Θάνατος ὅταν θἀρθεῖ
[καὶ ἰδεῖ τὸν ἔρωτά μας
θὰ λυπηθεῖ, θὰ σπλαχνιστεῖ,
[θὰ φύγει ἀπὸ κοντά μας...

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ: οἱ κ.κ. Μενέλαος Στογιάννης, Ἀσγύριος Λαγός, Βασίλειος Δαραβίγκας, Τούλα Ψαθᾶ, Ἀξιώτης Ἀξιώτης, Ζήσης Χατζημιχαήλ, Μάρκος Χλίχλιας, Παγώνα Ψαθᾶ. Νικ. Δ. Μπανάβας, Φλώρα Τσερβελῆ, Κων)τῖνος Δελήμπασης, Βασίλειος Ἀργυρόπουλος, Σάββας Καλούδης, Ἰωάννης Φαρδογιάννης, Πέτρος Στιβαχτάρης, Γεώργιος Μπανάβας, Βασίλειος Βρετιᾶς, Δημήτριος Γαβρίλης, Ἰωάννης Σπηλιόπουλος.

ΘΕΣΝΙΚΗΣ: οἱ κ.κ. Κωνστ. Μαυρόπουλος, Δημ Μπεστήλας, Νικόλαος Λαγός, Παναγ. Τορτοπίδης, Βασ. Παπαβασιλείου Θεόδ. Χάρακας, Σακελλαρίδης καὶ Σία, Βασ. Γ. Κουτσός, Γεώργιος Παπαθανασίου, Δημήτριος Δήμου, Γεώργιος Κυριακόπουλος, Δημ. Λαζαρίδης, Φαίδων Κοντόπουλος, Ἀντώνιος Λεωνάρδου, Νικόλαος Πιπελίδης, Γεώργιος Βλάχος, Ἀναστασία Τσαλάκα. Κωνστ. Κεχαγιᾶς. Ἀθαν. Σώνης.

ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ: ὁ κ. Γεώργιος Στράτος.

ΒΡΑΣΤΩΝ: ὁ κ. Κωνστ. Κιραγεωργίου

ΜΕΤΑΓΓΙΤΣΙΟΥ: οἱ κ.κ. Ἰωακείμ Ζησόπουλος, Ἰωάννης Κουτσούκης.

ΠΥΡΓΑΔΙΚΙΩΝ: ὁ κ. Δημ. Πάππας.

ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ: ὁ κ. Ἀστέριος Καρανταγλῆς.

ΒΑΒΔΟΥ: ὁ κ. Βασίλειος Πατσᾶς.

ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ: ὁ κ. Δεωνίδας Σπριγιαννίδης.

ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ: ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία.

ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑΣ: ὁ κ. Μενέλαος Δεληχρῖστος.

ΑΓΟΡΟΥΔΗΣ Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΧΕΙΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 140 (ΚΑΜΑΡΑ)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 74—947
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
ΠΛΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΚΑΙ ΤΡΙΤΗΣ

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ
Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ„
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Θ.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 150. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΟΡΚΟΣ

Παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς. Κι' ὁ κόσμος ἀραίωσε ἀπ' τὴν ἀγορά. Τελείωσε πιὰ τὶς προετοιμασίες του. Ὅλοι συγκεντρωμένοι στὰ σπίτια τους, περιμένουν τὴν ἀλλαγὴ τοῦ χρόνου. Πολλὲς ἀπ' τὶς οἰκογένειες τῆς μικρῆς κωμοπόλεως, κάμνουν τὸν ἀπολογισμὸ τῆς χρονιᾶς. Τί ἔχασαν, τί κέρδισαν, τὴν χρονιὰ ποὺ πέρασε. Καὶ κατασκρώνουν σχέδια, σὰν ἄλλοι ἐμπορευόμενοι, πῶς θὰ ἀξιοποιήσουν τὸ νέο κεφάλαιο ποὺ λέγεται χρόνος

Κι' ἐνῶ ὅλοι κάτι κάμνουν, ἡ κυρία Λέλα, φαίνεται ἀνήσυχη. Κάποιον περιμένει κι' ἀργεῖ νὰ φανῆ Ὁ Κώστας, ὁ ἄντρας της, δὲν φάνηκε ἀκόμα ἐνῶ πλησιάζουν μεσάνυχτα Τὰ δυὸ της παιδιά, κοιμοῦνται ἀμέριμνα μ' ἕνα χαμόγελο στὰ χείλη, λές κι' ὁ Ἀϊ—Βασίλης ἑτοιμάζει τὰ δῶρα του.

Τὸ ρολόϊ τοῦ τοίχου χτυπάει 12! Μεσάνυχτα. Ἐνῶ συγχρόνως οἱ ντουφεκιες καὶ οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ ἀναγγέλλουν τὸν ἐρχομὸ τοῦ νέου ἔτους.

Ξαφνικὰ ἡ κυρία Λέλα σηκώνεται. Ριχνει μιὰ βιαστικὴ ματιὰ στὰ σπλάχνα της ποὺ κοιμοῦνται καὶ ἀθόρυβα κατεβαίνει τὶς σκάλες. Βρίσκεται ἔξω στὸ δρόμο. Ἐρημιά. Τὰ πάντα ἡσυχάζουν τώρα. Ποῦ νὰ πάει; Οὔτε κι' αὐτὴ ξέρει. Βαδίζει χωρὶς πρόγραμμα.

Κάποτε βρίσκεται μπροστὰ σ' ἕνα ὁλοφώτιστο σπίτι. Κοντοστέκεται. Γιὰ μιὰ στιγμὴ διστάζει. Ἔπειτα χτυπάει τὸ κουδούνι. Σὲ λίγο μιὰ κοπελίτσα κατεβαίνει τὶς σκάλες.

—Παιδί μου, μήπως κατὰ τύχη εἶναι ἐπάνω ὁ κ Κ Π....;

—Μά, ναί, ἐπάνω εἶναι. Μήπως τὸν θέλετε;

—Ναὶ παιδί μου. Θὰ περάσω ἐγὼ πάνω νὰ τοῦ πῶ κάτι.

Σὲ λίγο ἡ κυρία Λέλα, βρίσκεται μπροστὰ σ' ἕνα σαλόνι ποὺ χωρίζεται ἀπὸ μιὰ τζαμόπορτα. Εὔκολα ἡ ματιὰ της πέφτει πάνω στὸν ἄντρα της ποὺ χαρτοπαίζει μαζὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους, ἐνῶ οἱ καπνοὶ ἀπ' τὰ τσιγάρα, τὰ ποτά, οἱ φωνές, εἶχαν θολώσει ἀρκετὰ τὴν ἀτμόσφαιρα.

—Σὲ παρακαλῶ, παιδί μου, φώναξε λίγο τὸν κύριο Κώστα..

Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἡ κυρία Λέλα δὲν θυμᾶται τίποτα. Θυμᾶται μόνο πὼς ὅταν ἄνοιξε τὰ μάτια της βρίσκονταν στὸ νοσοκομεῖο Κι' ἀπὸ πάνω της ὁ.. Κώστας. Δάκρυα κυλοῦσαν ἀπ' τὰ μάτια του. Ἔκλαιγε σὰ μικρὸ παιδί Ἦταν συγκινημένος. Δὲν συγχωροῦσε τὸν ἑαυτό του. Ἦταν ἕνα κτῆνος. Εἶχε χτυπήσει τὴ γυναίκα του, γιατὶ ἔχανε στὰ χαρτιά...

Εὐτυχῶς ὅμως. Μικρὸ τὸ κακό. Ἐνῶ πολὺ μεγάλη ἡ ἀλλαγή. Ὁ Κώστας ἔδινε ὅρκο, νὰ μὴ ξανακαθήση στὸ πράσινο τραπεζάκι.

Τὸ αἷμα τῆς γυναίκας του πρόλαβε ἕνα οἰκογενειακὸ δράμα!

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

Δρ ΠΑΝΑΓ. Α. ΚΩΝΣΤΑΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
Τ. ASSISTENT ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΟΝΝΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 5—ΤΗΛΕΦ. 73—653
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ὧραι Ἐπισκέψεων 1—2 & 5—7

ΜΠΕΓΚΟΝΙΑ

Ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια τῶν Βεγονιοειδῶν ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ τὸ γένος αὐτό.

Μὲ τὴν καλλιέργεια ἔγιναν πολλὲς ποικιλίες τῆς μπεγκόνιας.

Ἡ Μπεγκόνια εὐδοκιμεῖ σὲ γῆ, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ καστανόχωμα, κοπρόχωμα καὶ λεπτὴ ποταμίσια ἄμμο, σὲ ἴσα μέρη.

Πολλαπλασιάζεται μὲ τὴ σπορά, μὲ μοσχεύματα, μὲ τὰ φύλλα καὶ μὲ βολβίδια, ποὺ βγαίνουν κοντὰ στὴ βάση τῶν μίσχων της, σὲ μερικὲς ποικιλίες της.

Ὅταν ἀνθίζει ἡ μπεγκόνια θέλει ἄφθονο πότισμα. Ὅταν ὅμως τελειώσει τὸ ἄνθισμὰ της πρέπει νὰ μετριάζουμε τὸ ποτίσματὰ της.

Τὴν περίφημη ποικιλία της: «Βασιλικὴ Μπεγκόνια» τὴν καλλιεργοῦμε μὲ τὸν παρακάτω τρόπο:

Στὶς ἀρχὲς τοῦ χειμῶνα βάζουμε τὶς γλάστρες τῆς μπεγκόνιας στὰ ψηλότερα βάθρα μιᾶς κοινῆς σέρρας. Σταματᾶμε σχεδὸν ὁλότελα τὸ πότισμὰ της, γιὰ νὰ σταματήσουμε τὴ βλάστηση, ὥς τὰ μέσα Ἰανουαρίου. Τότε διαιροῦμε τὶς μπεγκόνιες, φροντίζοντας ν' ἀφήνουμε ἀπὸ ἕνα στέλεχος καὶ τὶς φυτεύουμε σ' ὅσο τὸ δυνατὸ μικρότερες γλάστρες καὶ μὲ χῶμα, ὅπως ἀναφέρουμε παραπάνω. Εἶναι λάθος νὰ τὶς φυτεύουμε σὲ καθαρὸ καστανόχωμα, γιατὶ ἡ μπεγκόνια θέλει πυκνὴ κι' ὄχι ἀραιὰ γῆ.

Τὶς ποτίζουμε λίγο καὶ κατὰ τὶς 15 τοῦ Φλεβάρη βάζουμε τὶς γλάστρες σὲ μέρος μέτρια ζεστό. Ὅταν μεγαλώσουν τὰ φύλλα, κατὰ τὶς 15 τοῦ Μάρτη, τὶς βάζουμε σὲ σκιερὸ μέρος.

Ὅταν οἱ ρίζες ἀρχίζουν νὰ γεμίζουν τὴ γλάστρα τὶς μεταφυτεύουμε σὲ λίγο μεγαλύτερες γλάστρες καὶ τὶς μεταφυτεύουμε ξανὰ μιὰ ἢ καὶ δύο φορὲς ἀκόμα ὥς τὸ Μάη. Ὅταν τὸ φυτὸ ἀποκτήσει δυὸ ἢ τρία φύλλα καλὰ ἀναπτυγμένα ἀρχίζουμε νὰ τὸ ποτίζουμε μὲ οὖρα, ποὺ τὰ διαλύουμε στὴν ἀρχὴ σὲ τριπλάσιο κι' ἔπειτα σὲ διπλάσιο νερό. Τὰ ποτίσματα αὐτὰ προκαλοῦν δραστήρια βλάστηση καὶ τὰ φύλλα μεγαλώνουν τόσο, ποὺ σὲ μερικὲς ποικιλίες φτάνουν τοὺς 30—50 πόντους.

Τὰ φύλλα γίνονται τόσο μεγαλύτερα, ὅσο λιγώτερα εἶναι Μιὰ ὤμορφη μπεγκόνια δὲν πρέπει νἄχει περισσότερα ἀπὸ 5—6 φύλλα. Γι' αὐτὸ φροντίζουμε νὰ κόβουμε ὅσα φύλλα βλάστησαν πρῶτα κι' εἶναι ἀδύνατα, ὥστε ὁ χυμὸς νὰ πηγαίνει στ' ἄλλα.

Ὅταν ἀφήνουμε πολλοὺς βλαστούς, δὲν πετυχαίνουμε ὤμορφα φύλλα. Ἰσχυρότατες πολὺ καλὲς μπεγκόνιες πετυχαίνουμε ἂν τὸ Μάη φυτέψουμε σὲ μεγάλη γλάστρα πολλοὺς νεαροὺς βλαστούς, ποὺ καλλιεργήσαμε ἀπὸ τὴν Ἀνοιξη χωριστὰ τὸν καθένα καὶ τοὺς ἀφήσαμε τὰ ῥωμαλεώτερα μόνο φύλλα.

Ὁ Π. Φιλάρετος ἔγραφε γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς μπεγκόνιας:

«Ἀπ' τὸ σπόρο, ποὺ μαζεύω ὁ ἴδιος, κάνω τὴ σπορὰ τὸ Φλεβάρη σὲ κοντὲς γλάστρες (γκιουβέτσια), ποὺ τὶς γεμίζω μὲ διαλεχτὴ φυτικὴ γῆ. Ἔπειτα βάζω τὶς γλάστρες πάνω στὸ θερμαινόμενο πολλαπλασιαστήριο τοῦ θερμοκηπίου. Ὅταν τὰ μικρὰ φυτὰ προκόψουν καὶ ἀποκτήσουν δύο ἢ καὶ τρία φυλλαράκια, τὰ μεταφυτεύω καὶ τὰ βάζω λίγο ψηλότερα ἀπ' τὴν προηγούμενη θέση τους Πολὺ γρήγορα τὰ μικρὰ φυτὰ μεγαλώνουν τόσο, ὥστε τὰ φύλλα τους ἀνταμώνονται. Τότε τὰ μεταφέρω σὲ μικρὰ ἀνθοδοχεῖα (δαχτυλῆθρες) καὶ τ' ἀφήνω νὰ δυναμώσουν στὸ λίγο ἰσκιασμένο θερμοκήπιο. Κι' ὅταν δυναμώσουν ἀρκετὰ τὰ βγάζω ἔξω σὲ μισοϊσκιασμένα μέρη. Κι' ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἀρχίζει ἡ κοινὴ καλλιέργειὰ της.

Συνειθίζω νὰ μετσφέρω τὶς μπεγκόνιες σὲ μεγαλύτερες γλάστρες κατὰ τὸν Ἀπρίλη, προσέχωντας νὰ μὴ πιέζω πολὺ τὸ χῶμα, γιὰ νὰ βγαίνει εὔκολα τὸ νερό.

Ὅσο γιὰ τὴν τοποθεσία φροντίζω νὰ ὑπάρχουν πολὺ φῶς καὶ ζέστη, ἀλλ' ἀποφεύγω τὸν πολὺν ἥλιο τὸ μεγάλο καλοκαίρι.

Γιὰ τὴν ὑγρασία, ποὺ βλάφτει τὴν μπεγκόνια σκεπάζω μὲ καρβουνόσκονη τὸ μέρος, ποὺ βρίσκονται οἱ γλάστρες.»

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: ἡ ἐνοικιάζεται τὸ πρατήριον βενζίνης τῆς ΜΟ ΜΠΙΛΟΙΛ.
Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Χρ. Κατσικοπούλου Τηλεφ. 57 Πολύγυρος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Γωνία Πλάτωνος 11—Ἰουστινιανοῦ 30
Τηλ. 73 114
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΑΡΙΝΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ—ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΛΟΙΜΩΔΩΝ ΝΟΣΩΝ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον της καὶ δέχεται ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 2 (ὄπισθεν Ἁγίας Σοφίας).
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλέφωνον 20—823

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ
Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝΑ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΝ

Εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας ὑπάρχει τὸ πρόβλημα τοῦ μικρογεωργοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ ἐπεκτείνη τὴν ἐργασίαν του χωρὶς περισσότερα κεφάλαια καὶ δὲν μπορεῖ νὰ αὐξήση τὰ κεφάλαιά του χωρίς νὰ ἐπεκτείνη τὴν ἐργασίαν του Παρ' ὅλον δὲ ὅτι μὲ τὴν κρατικὴν βοήθειαν μπορεῖ νὰ βελτιώση τὸ κτῆμα του τὸ βασικὸν πρόβλημα δηλαδὴ τὸ μέγεθος τοῦ κτήματος ὑπάρχει πάντοτε. Εἰς τὴν Βρεταννίαν οἱ μικρογεωργοὶ ἐνθαρρύνονται νὰ συγχωνεύουν τὰ κτήματά των μὲ τῶν γειτόνων. Ἡ κίνησις ὅμως αὐτὴ δὲν ἔχει εὕρει μεγάλην ἀνταπόκριοιν. Οἱ Βρεταννοὶ γεωργοὶ ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι θέλουν ἀνεξαρτησίαν. Ἕνας ὅμως νεαρὸς γεωργὸς τῆς νοτίου Ἀγγλίας εὗρεν, ὅπως φαίνεται τὴν λύσιν Ὁ γεωργὸς αὐτὸς καὶ δέκα ἄλλοι ἤνωσαν τὰς δυνάμεις τοὺς πόρους καὶ τὰ κτήματά των καὶ ἐσχημάτισαν ἕνα συνδικάτον μὲ κεντρικὴν διοίκησιν. Κατ' ἀρχὰς ὅλοι μαζὶ εἶχαν 6 000 στρέμματα σήμερα ἔχουν τὰ διπλάσια, καὶ πολὺ σύντομα θὰ ἀποκτήσουν 16.000 στρέμματα. Ὁ νεαρὸς γεωργὸς, ποὺ εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ εἶναι διευθυντὴς τυῦ συνδικάτου εἶναι Σκῶτος καὶ ὀνομάζεται Μάϊκελ. Ὅπως ἐδήλωσεν εἰς ἀντιπρόσωπον τοῦ Τύπου, ὅλα τὰ μέλη τοῦ συνδικάτου ἔχουν τώρα περισσότερα χρήματα καὶ ζοῦν καλύτερα.

Πῶς συνέβη ὅμως νὰ ἐπιτύχη ἐκεῖ ὅπου τόσοι ἄλλοι ἀπέτυχαν; Τοῦτο ὀφείλεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἀποφεύγεται ἡ σύγκρουσις προσωπικοτήτων. Ὁ Μακφὼλ ἔκαμε τὴν συγχώνευσιν τῶν γειτονικῶν ἀγροκτημάτων χωρὶς οἱ ἰδιοκτῆται των νὰ συναντηθοῦν ποτὲ. Δὲν ὑπάρχει δὲ λόγος νὰ συναντηθοῦν διότι τὰ ἀγροκτήματα διευθύνονται ἀπό τὰ γραφεῖα τοῦ συνδικάτου. Ὁ γεωργὸς, ποὺ γίνεναι μέλος τοῦ συνδικάτου μπορεῖ νὰ παραμείνη ἰδιοκτήτης ἢ μισθωτὴς τῆς γῆς του χωρὶς νὰ τὴν ἐκμεταλλεύεται ὁ ἴδιος ἢ μπορεῖ νά κάνη ἄλλο εἶδος ἐργασίας. Ὅποιος εἶναι καλὸς π.χ. εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς πωλήσεις χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὸ συνδικᾶτον εἰς αὐτὸν τὸν τομέα ὅποιος πάλι εἶναι καλὸς εἰς τὰ μαθηματικὰ κοστολογεῖ τὰς 500 ἀγελάδας τοῦ συνδικάτου κ.λ.π. Κάθε μέλος τοῦ συνδικάτου λαμβάνει ποσοστὸν τῶν κερδῶν ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων, ποὺ ἔβαλε εἰς αὐτό. Μὲ τὴν κεντρικὴν διοίκησιν τὸ συνδικάτον θὰ μπορέση νὰ ἀντιμετωπίζη ὡρισμένας οἰκονομικὰς κλιματολογικὰς καὶ ἄλλας δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι ἀποβαίνουν ὀλέθριαι διὰ τὰς μικρὰς, μεμονωμένας μονάδας.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Στὴν ἐξαίρετον ἐπιστήμονα Μαΐαν δ. Μαιρούλαν Καρακίτσου εὔχομαι ὁ καινούργιος χρόνος 1964 νὰ τῆς χαρίζη κάθε χαρὰν καὶ εὐτυχίαν μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ποθητῶν ὀνείρων της.
Ἀγαπητὸς Ἀνέγρονος
Ὁρμύλια

Χαλκιδικεῖς:

Διὰ πᾶσαν Κτηματικὴν σας Συναλλαγὴν Ἀποτάθητε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.
Ἀγοραί-Πωλήσεις Ἀκινήτων
Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ. 25—531

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

ΦΥΤΕΥΣΙΣ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ἡ φύτευσις τῶν δένδρων ἀποτελεῖ μία ἐργασία ἐπίκαιρη καὶ ἐνδιαφέρουσα.

Καλὸν, λοιπὸν, θὰ εἶναι νὰ ἐπαναλάβωμε ὡρισμένες ἀρχὲς διὰ μίαν καλὴν φύτευσιν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ φανοῦμε χρήσιμοι εἰς τοὺς παραγωγοὺς μας ποὺ πρόκειται νὰ φυτεύσουν δένδρα βοηθῶντας τους νὰ κάνουν μία καλὴ ἀρχὴ στὴ σοβαρὴ ἐργασία ποὺ θὰ ἀποφασίσουν νὰ πραγματοποιήσουν.

Διότι ὅπως εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους μας, τὸ δένδρο χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ τόσον στὴν ἐκλογὴ τοῦ καταλλήλου εἴδους ποικιλίας, ὅσον καὶ στὴν καλὴ φύτευσι καὶ μετέπειτα περιποίησι διότι εἶναι καλλιέργεια πολυετὴς ποὺ δὲν ἀλλάσει εὔκολα καὶ κάθε σφάλμα μας δὲν ἐπανορθώνεται γρήγορα ὅπως στὰ ἐτήσια φυτὰ (σιτάρι, κηπευτικὰ κ,λ.π.). Θά πρέπη λοιπὸν, σὲ κάθε μας βῆμα νὰ εἴμεθα προσεκτικοὶ καὶ νὰ συμβουλευώμεθα τοὺς Γεωπόνους τῆς περιοχῆς μας ἐὰν δὲν θέλωμε νὰ δοκιμάσουμε ἀργότερα δυσάρεστες ἀπαγοητεύσεις.

Ἀφοῦ λοιπὸν, καταλήγουμε εἰς τὸ εἶδος τοῦ δένδρου καὶ τὴν ποικιλία ποὺ θὰ φυτεύουμε θὰ πᾶμε στὸ χωράφι μας καὶ ἀνάλογα μὲ τὶς ἐδαφολογικὲς συνθῆκες καί τὰ δένδρα ποὺ θὰ φυτέψουμε θὰ προβοῦμε στὸ ἄνοιγμα τῶν λάκκων,

Ἀποστάσεις λάκκων

Εἰς πτωχότερα ἐδάφη ποὺ τὰ δένδρα μας δὲν θὰ γίνουν μεγάλα, οἱ ἀποστάσεις των θὰ εἶναι μικρότερες, ἐνῶ εἰς τὰ πλούσια ἐδάφη μεγαλύτερες.

Οἱ ἀμυγδαλιὲς φυτεύονται εἰς ἀπόστασιν 7—8 μ. οἱ Ἀχλαδιὲς 6—7 μ. οἱ καρυδιές 10—12 μ. καὶ οἱ κερασιὲς 7—8 μ.

Ἄνοιγμα τῶν λάκκων

Τὸ ἄνοιγμα τῶν λάκκων γίνεται ὡς ἑξῆς:

Τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τοῦ λάκκου δὲν θὰ πρέπη νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ 1μ. Αὐτὸ ἔχει πολὺ μεγάλη σημασία διότι ἔτσι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀναπτύξεως τῶν δένδρων μας τὸ χῶμα γύρω ἀπό τὶς τρυφερὲς ριζοῦλες θὰ εἶναι δουλεμένο καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ δένδρου θὰ εἶναι ταχυτέρα.

Καλὸν θὰ εἶναι τὸ ἄνοιγμα τοῦ λάκκου νὰ γίνεται 2—3 μῆνες πρὸ τῆς φυτεύσεως τῶν δένδρων γιὰ νὰ ἡλιάζωνται καὶ νὰ γίνεται τὸ χῶμα ποὺ βγάλαμε γονιμότερο. Κατὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ λάκκου ξεχωρίζουμε τὸ ἐπιφανειακὸ χῶμα μέχρι βάθους 30 ἑκατοστῶν ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο χῶμα τοῦ ὑπεδάφους.

Πῶς γίνεται ἡ φύτευσις

Ὅταν θὰ φυτεύσουμε τὸ δενδρύλλιο ἐπαναγεμίζομε τὸν λάκκο μὲ χῶμα ἐπιφανείας, μέχρι ὕψους 60 ἑκ. (συμπληρώνοντας μὲ χῶμα ἀπὸ τὸ χωράφι). Κατόπιν μέ χῶμα ἐπιφανείας φτιάνουμε ἕναν κῶνο ὕψους 20 ἑκατοστῶν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου τοποθετοῦμε τό δένδρο μας. Εἰς τὴν βάσι τοῦ κώνου ἐμπηγνύουμε ἕναν πάσσαλο εἰς τὸν ὁποῖον θὰ προσδέσωμε τό δενδρύλλιο κατὰ τὰ πρῶτα του ἔτη γιὰ νὰ μὴν στραβώση.

Εἰς τὰ χαμηλότερα σημεῖα τοῦ κήπου πλαγίως ἤτοι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ λάκκου, τοποθετοῦμε μίγμα ἀπὸ ἕνα κιλὸ ὑπερφωσφορικὸ καὶ ἕνα κιλὸ κάλι. Τό λίπασμα αὐτὸ θὰ χρησιμοποιηθῆ ἀπὸ τὸ ριζικὸ σύστημα τοῦ δενδρυλλίου μας καὶ θὰ ὑποβοηθήση πολὺ τὴν ἀνάπτυξη τούτου κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας του.

Μετὰ τὴν τοποθέτησι τοῦ δενδρυλλίου μας ὡς ἀνωτέρω καὶ τὴν τοποθέτησι τῶν λιπασμάτων ρίχνουμε ἐπὶ τῶν ριζῶν χῶμα τριμμένο καὶ ἀκολούθως πατᾶμε γερά, διὰ νὰ στερεωθῆ τοῦτο.

Κατόπιν συμπληρώνεται ὁ λάκκος μὲ χωνεμένη κοπριὰ καὶ χῶμα ὑπεδάφους.

Καλὸν θὰ εἶναι τελικῶς νὰ ἐπακολουθήση πότισμα διὰ νὰ ἔρχεται σὲ στενὴ ἐπαφὴ τὸ χῶμα μὲ τὶς ρίζες τοῦ δενδρυλλίου μας. Τέλος, προσθέτουμε τοῦτο ἐπὶ τοῦ πασσάλου ποὺ ἔχουμε δίπλα του.

Πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι τὸ δενδρύλλιο δὲν πρέπει νὰ τοποθετεῖται περισσότερον ἀπὸ 10 ἑκατοστὰ ἀπὸ τὸ βάθος ποὺ ἦτο στὸ φυτώριον.

Πάντως, τὸ σημεῖον ἐμβολιασμοῦ νὰ εὑρίσκεται πάντοτε ἄνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους.

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΔΕΙ ΝΕΑΝ ΖΩΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΜΑΣ

Ἡ ἀνθρώπινη καρδιὰ εἶναι μία ἀντλία ποὺ ἐκτελεῖ μία ἀπιστεύτως ζωτικὴν ἐργασίαν: ἐφοδιάζει τὸ σῶμα μὲ αἷμα. Ἡ συνέχισις αὐτῆς καθεαυτῆς τῆς ζωῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν λειτουργίαν της. Ἡ καρδιὰ ὅμως στέλλει αἷμα ἀναλόγως μὲ τὰς ἀνάγκας τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ σώματος. Τὸ νευρικὸν κέντρον τῆς καρδιᾶς λαμβάνει σήματα ἀπὸ τὰ τμήματα αὐτὰ καὶ ἀναμεταδίδει τὴν πληροφορίαν εἰς τοὺς κυρίους θαλάμους ἀντλήσεως μέσω ἑνὸς εἴδους τηλεγραφικοῦ συστήματος. Ὅταν τοῦτο πάθει βλάβην καὶ δὲν ἐκτελεῖ ὅπως πρέπει τὴν ἐργασίαν του δημιουργεῖται «καρδιακὸς ἀποκλεισμός». Ἡ καρδιὰ δὲν στέλλει ἀρκετὸ αἷμα διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ σώματος καὶ δημιουργοῦνται καρδιακὰ ἀρρυθμίαι. δύσπνοιαι, ἀπώλεια αἰσθήσεων καὶ ἄλλα. Σήμερα ὅμως ἔγινε πραγματικότης κάτι ποὺ πρὶν ἀπὸ ὀλίγα ἔτη δὲν μποροῦσε νὰ τό φαντασθῆ κανείς: Ἐφευρέθησαν οἱ ἠλεκτρονικοὶ βηματοδόχοι, οἱ ὁποῖοι βοηθοῦν τὴν καρδιὰν νὰ διατηρῆ τοὺς παλμοὺς της σταθερούς. Μία μικρὰ συσκευὴ τρανζίστορ, ὀλίγων μεγαλυτέρα ἀπὸ σπιρτόκουτο, ἐμφυτεύεται εἰς τὸ σῶμα καὶ συνδέεται μὲ τὴν καρδιάν, ἡ ὁποία ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκείας της μεταβάλλει ἕνα ὑγιὲς κατὰ τὰ ἄλλα ἄτομον εἰς ἀνάπηρον. Ὁ βηματοδόχος τοποθετεῖται εἰς τὸν ἀσθενῆ ἀφοῦ ἀποδειχθῆ ἀνεπαρκὴς ἡ κανονικὴ ἰατρικὴ θεραπεία καὶ τὰ φάρμακα.

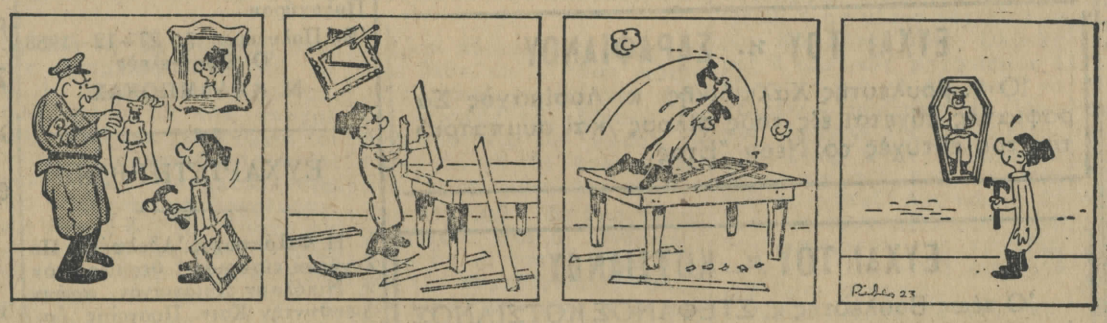

ΙΣΤΟΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ: Ὁ μικρὸς Μόε στὸ Παραπέτασμα.

ΘΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΟΛΥΝΘΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΔΕΥΣΙΝ ΕΚΤΑΣΕΩΣ 70.000 ΣΤΡΕΜΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 23.— Ὁ ὑπουργὸς δημοσίων ἔργων κ. Ἀλλαμανῆς, εἶχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Βασματζίδη, διὰ τὸ θέμα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀρδευτικοῦ φράγματος Ὀλύνθου Χαλκιδικῆς. Μετὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεργασίαν, ἀνεκοινώθη ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευὴ τοῦ προαναφερθέντος φράγματος, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἄρδευσις ἐκτάσεως 70.000 στρεμμάτων, ἀνηκούσης εἰς τὰς κοινότητας Νέας Ὀλύνθου, Ἁγίου Μάμαντος, Νέας Πατιδαίας, Νέων Μουδανιῶν, Διονυσίου, Ζωγράφου καὶ Φλογητῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὡς ἐδηλώθη, ἀνετέθη εἰς εἰδικὸν οἶκον, ἡ κατάρτισις τῆς ὁριστικῆς τεχνικῆς μελέτης διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ φράγματος Ὀλύνθου. Ἤδη, ὁ ἐν λόγῳ οἶκος, πρόκειται νὰ προβῇ κατ' αὐτὰς εἰς γεωλογικὴν ἐξέτασιν τῆς περιοχῆς καὶ ἀκολούθως εἰς τὰς ἀπαιτουμένας γεωτρήσεις βάσει τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ ἡ ἐκπόνησις τῆς μελέτης τοῦ φράγματος

Ὡς ἐτονίσθη ἁρμοδίως, πρόκειται περὶ ἐξαιρετικῆς σημασίας ἔργου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιφέρῃ σημαντικὴν ὠφέλειαν εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς νοτίου Χαλκιδικῆς.

ΕΒΑΠΤΙΣΘΗ Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ἐβαπτίσθη ἐν Μαδρίτῃ τὴν 27—12—1963 ἡ πρὸ ἑβδομάδος γεννηθεῖσα θυγάτηρ τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἰσπανικοῦ Θρόνου Εἰς τὴν βαπτισθεῖσαν ἐδόθησαν τὰ ὀνόματα Ἕλενα, Μαρία, Ἰσαβέλλα, Ντομίνικα Ντὲ Σίλος.

Εἰς τὴν βάπτισιν παρέστη καὶ ὁ στρατηγὸς Φράνκο.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1964

Τὴν πρώτην (1) Ἰανουαρίου 1964, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10,30' τελεσθήσεται ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἐπίσημος Δοξολογία ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1964 χαροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ.κ. Συνεσίου.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ δεξίωσις εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα.

ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΛΗΓΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κ. Μητσοτάκη, κοινοποιουμένης πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταμείων τοῦ κράτους, παρατείνεται τὸ λῆγον οἰκονομικὸν ἔτος ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1964 καὶ ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα μέχρι 29 Φεβρουαρίου 1964,

Ἐπίσης, παρατείνεται τὸ οἰκονομικὸν ἔτος καὶ διὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1964 τόσον ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των κ. Ἰωάννην Παυλίδην μετὰ τῆς ἀγαπημένης μας ἀνεψιᾶς καὶ ἐξαδέλφης Μαρίτσας Πεγιούδη εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

Οἰκ. Σαρ. Παπασαραφιανοῦ

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ὑπὸ ἐνδιαφερομένων δημοδιδασκάλων, ζητεῖται ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κληθέντων πρὸς μετεκπαίδευσιν κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1963-64 ἀπὸ 48 εἰς 55, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπιμόρφωσις περισσοτέρων λειτουργῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον, ὡς ἀναφέρεται, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχον κληθῆ νὰ παρακολουθήσουν κύκλον παιδαγωγικῶν καὶ ἄλλων μαθημάτων 54 διδάσκαλοι, ἀντὶ τῶν 48 τῆς ἐφετεινῆς περιόδου.

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 27.—Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ παιδείας, προεκηρύχθη διαγωνισμὸς πρὸς χορήγησιν διετοῦς μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας, εἰς 60 δημοδιδασκάλους, ἐκ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ εἶναι δημοδιδασκάλισσαι μέχρι τοῦ 1)4, ὅπως παρακολουθήσουν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους 1964—1965, διετῆ κύκλον παιδαγωγικῶν καὶ ἄλλων μαθημάτων, ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, διὰ τὰ πανεπιστημιακὰ ἔτη 1964—1965 καὶ 1965—1966.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1964, ἐν Θεσσαλονίκῃ μὲν διὰ τοὺς ἀνήκοντας ὀργανικῶς εἰς τὰ δημόσια δημοτικὰ σχολεῖα Μακεδονίας, Θράκης καὶ Θεσσαλίας, ἐν Ἀθήναις δὲ διὰ πάντας τοὺς λοιπούς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχουν τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ, δέον νὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν διεύθυνσιν στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τμῆμα Β' τοῦ ὑπουργείου παιδείας καὶ θρησκευμάτων. διὰ τοῦ προϊσταμένου των ἐπιθεωρητοῦ, αἴτησιν περὶ συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1954, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ κάτωθι δικαιολογητικά:

1) Πιστοποιητικὸν σπουδῶν ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ πτυχίου των δεόντως χαρτοσεσημασμένου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου των ἐπιθεωρητοῦ.

2) Πιστοποιητικὸν τοῦ προϊσταμένου ἐπιθεωρητοῦ, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνηται: α) ὅτι ἔχουν τριετῆ τοὐλάχιστον πραγματικὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ δημοσίῳ δημοτικῷ σχολείῳ καὶ β) ὅτι δὲν ἔχουν λάβει κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκπαιδευτικὴν τινα ἄδειαν.

3) Πιστοποιητικὸν τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἢ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου ἐξ οὗ νὰ ἀποδεικνύεται, ὅτι εἶναι ὑγιεῖς καὶ ἔχουν σωματικὴν ἀρτιμέλειαν.

4) Γραμμάτιον ἐκ δραχμῶν 60 τοῦ ταμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων καὶ οὐχὶ ἐκ δημοσίου ταμείου.

5) Ὑπεύθυνον δήλωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐν ᾗ νὰ ἀναφέρουν τὰς τυχὸν ἐπιβληθείσας αὐτοῖς ποινὰς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των.

Προκειμένου περὶ ἀρρένων ὑποψηφίων πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐξ οὗ νὰ συνάγεται ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ καλοῦνται. ὅπως ὑποβάλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω δικαιολογητικῶν καὶ ἀντίγραφα ἐκθέσεων τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς καὶ ἀντίγραφα φύλλων ποιότητος αὐτῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διεξαχθῇ μόνον γραπτῶς καὶ συνίσταται: α) εἰς ἔκθεσιν ἰδεῶν ἢ μετάφρασιν τεμαχίου πεζοῦ ἀρχαίου Ἕλληνος συγγραφέως εἰς τὴν νέαν ἑλληνικήν, β) εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν θέματος ἐκ τῆς παιδαγωγικῆς ψυχολογίας καὶ ἑτέρου θέματος ἐκ τῆς γενικῆς ἢ εἰδικῆς διδακτικῆς καὶ γ) εἰς τὴν ἀνάπτυξιν θέματος φυσιογνωστικοῦ τινὸς μαθήματος λαμβανομένου ἐκ τῆς εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα διδακτέας ὕλης.

Εἰς τοὺς διαγωνισθησομένους θὰ παρασχεθῇ δίωρος προθεσμία πρὸς διαπραγμάτευσιν ἑκάστου θέματος.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΕΙΣ ΤΑ «ΒΟΓΙΑΤΖΗΔΙΚΑ»

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 11-12-63

Περίληψις: Ἐπὶ δημοσιεύματος διὰ τὴν διαπλάτυνσιν γεφύρας Συνοικίας Βογιατζίδικα Πολυγύρου.

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Χαλ)κῆς.
Ἐνταῦθα

Πέμπομεν συνημμένως τὸ ὑπ' ἀριθ. 10686)26—11—63 ἔγγραφον Προεδρ. Κυβερνήσεως—Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Ἐρεύνης παραπόνων, μετὰ δημοσιεύματος τῆς τοπικῆς Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» περὶ τῆς ἀνάγκης διαπλατύνσεως τῆς γεφύρας Συνοικίας Βογιατζίδικα Πολυγύρου καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως σὺν τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ ἀποκόμματος τῆς Τοπικῆς Ἐφημερίδος ἀναφέρητε τὰς ἀπόψεις σας πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας καὶ ἡμῶν.

Ὁ Νομάρχης
ΚΩΝ. ΣΥΝΔΙΚΑΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΕΙΤΑΙ
Ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλ)κῆς».
Ἐνταῦθα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Προσωπικὸν τοῦ Σχολείου Βάβδου μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας ἐκφράζουν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν κ. Ἐλευθέριον Τυροβούζην, ὅστις ἐδώρησεν τρεῖς Γεωγραφικοὺς Χάρτας ἀξίας πεντακοσίων δραχμῶν ἀντὶ μνημοσύνου τῶν προσφιλῶν γονέων του Ἀοτερίου καὶ Μαρίας.

Ἐν Βάβδω τῇ 24—12—1963
Ὁ Δ)ντὴς τοῦ Σχολείου
Τ. ΤΣΑΤΣΑΡΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστῶ θερμῶς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημ. Σχολείου Μεταγγιτσίου κ. Κων)τῖνον Κεχαγιᾶν καὶ τοὺς διδασκάλους δ. Ἄνναν Καρατζοβάλη καὶ κ. Ἀχιλλέα Σῦρον διὰ τὰς φιλοτίμους προσπαθείας των τὰς ὁποίας κατέβαλον διὰ τὴν διοργάνωσιν σχολικῆς ἑορτῆς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων.

Ὡσαύτως εὐχαριστῶ καὶ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας οἱ ὁποῖοι συμμετεῖχον εἰς τὴν ἑορτὴν ὡς καὶ τοὺς κατοίκους Μεταγγιτσίου πού παρευρέθησαν εἰς αὐτήν.

Γ. Ν.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ

Ὁ κ. Βασίλειος Ἀργ. Κεχαγιᾶς δέν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ἄς ἔχῃ δόξαν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ὁποῖος δυνάμει τοῦ ἀπείρου ἐλέους καὶ τῆς ἀγαθῆς Προνοίας Αὐτοῦ ἐστήριξε τὰ βήματά μας καὶ μᾶς κατηξίωσε νὰ πλησιάσωμεν εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ Νέου Ἔτους 1964. Ἀσφαλῶς τὸ ἔτος, ποὺ φεύγει καὶ καταποντίζεται εἰς τὸν ἀχανῆ ὠκεανὸν τῆς αἰωνιότητος. δι' ἄλλους ἐστάθη αἴσιον καὶ εὐτυχές, δι' ἄλλους ἄκαρπον καὶ στεῖρον καὶ δι' ἄλλους φορεὺς λύπης, δακρύων πικρῶν καὶ πένθους σπαραξικαρδίου. Αὐτὸ εἶναι τὸ γνώρισμα τοῦ ἀτελοῦς καὶ παροδικοῦ τούτου σταδίου τῆς ζωῆς μας. Ἄλλοτε ἐπιτυχία καὶ ἄλλοτε ἀποτυχία, ἄλλοτε μειδίαμα εὐφροσύνης καὶ πολὺ συχνὰ σπασμὸς ὀδύνης καὶ ἄλγους. Δόξα τῷ κυρίῳ πάντων ἕνεκεν.

«Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν.» Ἐν τῇ πατρικῇ ἡμῶν πρὸς πάντας ἀγάπη εὐχόμεθα ὅπως τὸ ἐπιτέλλον Ἔτος ἀποβῇ διὰ πάντας μεστὸν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν εὐλογιῶν.

Διὰ σύμπαντα δὲ τὸν Κόσμον ἔτος ἀποφασιστικὸν πρὸς ἀκλινῆ στερέωσιν τῆς παγκοσμίου ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης. Ἄς μὴ περιμένωμεν, ὅμως τὴν διὰ μαγικοῦ τινὸς τρόπου βελτίωσιν τῆς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς ἡμῶν καταστάσεως. Ἀλλὰ ἐπὶ πλέον ἄς προσφέρωμεν καὶ τὴν ἰδικήν μας προσπάθειαν καὶ ὁ Θεὸς θὰ συμπράξῃ μεθ' ἡμῶν.

«Ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Δυνατὸς ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ἡμᾶς.»

† ὁ Κασσανδρείας Συνέσιος

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου κ. Ἀθανάσιος Καραγκάνης, ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους εὔχεται πρὸς ὅλους τοὺς Δημότας κάθε εὐτυχία καὶ καλὴ πρόοδο τῶν οἰκογενειῶν των καὶ τοῦ Δήμου.

Ὡς πρόεδρος δὲ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Χαλκιδικῆς εὔχεται πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ πρὸς ὅλους τοὺς κ.κ. Προέδρους τῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ εὐτυχισμένο τὸν Καινούργιο Χρόνο καὶ καλὴ πρόοδο εἰς τὰς Κοινότητάς των.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

ἦλθε στὴ γῆ νὰ φέρῃ τὴν λύτρωσι καὶ τὴν εἰρήνη. Σκιαμαχοῦν οἱ διῶκται. Ματαιοπονοῦν οἱ κακοῦργοι ἄρχοντες τῆς Ἰουδαίας. Ἀστοχοῦν τὰ βέλη τους καὶ τὰ σπαθιά τους δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπιπέσουν στὴν παναγίαν κεφαλὴν τοῦ νεογεννήτου Βασιλέως. Ἐκεῖνος σώζεται ὁ διώκτης ὅμως ἀποθνήσκει σκωληκόβρωτος καὶ ὁλόκληρος ὁ λόχος τῶν ἐγκληματιῶν ἐξαφανίζεται.

Ὁ ἄγγελος πληροφορεῖ τὸν προστάτη τῆς ἁγίας οἰκογενείας, τὸν Ἰωσὴφ κατὰ τρόπον κατηγορηματικόν, ὅτι «τεθνήκασι οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου». Ποῖον ἄλλο τέλος ἠμποροῦσαν νὰ ἔχουν;

Αὐτὴ ὅμως ἡ κατηγορηματικὴ δήλωσις τοῦ ἀγγέλου εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκληφθῇ καὶ ὡς μία προφητικὴ πρόρρησις. Διότι ὅσοι κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ πολλοὺς τρόπους «ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου» εἶχον τὸ αὐτὸ τέλος. Διότι ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ εἰς τὸ ὑγρὸν σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ ἠκούσθησαν οἱ πρῶτοι κλαυθμηρισμοὶ τοῦ θείου βρέφους ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐσήμανε ὁ συναγερμὸς τῶν ὑπηκόων τοῦ διαβόλου Μυριάδες σπαθιὰ ἑτοιμάσθηκαν καὶ ὑψώθηκαν ἀπειλητικὰ «κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ». Τί ὅμως ἐπέτυχαν. Τὸ ἔργον του ἐπεκράτησεν. Ὁ ἴδιος Βασιλεύει στὶς καρδιὲς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. «Αὐτὸ τό «τεθνήκασι» μπορεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ γιὰ τόσους καὶ τόσους ἐχθροὺς τοῦ Ναζωραίου, ποὺ ἀγωνίσθηκαν μέσω τῶν αἰώνων νὰ πνίξουν τὸ θεῖο βρέφος στὸ αἷμα οἱ μέν, στὸ μελάνι τῆς σοφιστείας καὶ τῆς συκοφαντίας οἱ ἄλλοι». Ἡ ἱστορία μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ θλιβερὲς ἐνέργειες τῶν διωκτῶν τοῦ Ἰησοῦ. Μιὰ ἐκστρατεία ὁλόκληρη ἀνελήφθηκε γιὰ νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν ἱστορία τὸ ὄνομα Χριστός. Τὸ ἀντίθετο ὅμως ἔγινε. Αὐτοὶ «ἀπέθανον καὶ ἐτάφησαν». «Ποῦ οἱ πολεμήσαντες; σεσίγηνται» λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος.

Ἄς τὸ γνωρίζουν ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν πάντοτε ἕτοιμο τὸ χέρι γιὰ νὰ πλήξουν τὴν θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Ἄς τὸ ἀντιληφθοῦν καλὰ ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν κάτω ἀπὸ τὴ γλῶσσα τους ἕτοιμο τὸ δηλητήριο τῆς συκοφαντίας γιὰ νὰ διαπομπεύσουν τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅ,τι κι' ἂν ἐπιχειρήσουν νὰ κάμουν γιὰ νὰ βλάψουν τὴν Χριστιανικὴν ὑπόθεσι θὰ τὸ πληρώσουν μὲ τὸν δικό τους ἀφανισμὸ τὸ βροντοφωνεῖ ἡ ἱστορία τὸ μαρτυρεῖ ἡ πραγματικότης. Ὅσοι ὕψωσαν χέρια ἄδικα κατὰ τοῦ Ἰησοῦ «ἀπώλοντο». Ὅσοι ἐπερίμεναν τὸν ἀφανισμὸν τῆς Θρησκείας τοῦ Ναζωραίου δὲν ἐπρόλαβαν νὰ χαροῦν τὴν προσδοκία τους. Ἡ ἀγγελικὴ δήλωσις ἔχει γίνει πλέον καὶ τρομερὰ προειδοποίησις γιὰ τοὺς νέους διῶκτες θὰ θελήσουν ἄραγε νὰ σωφρονισθοῦν οἱ ἀντίχριστοι πολέμιοι τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ οἱ ὑπὰ ἐκκόλαψιν κακοῦργοι;

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Ὁ Βουλευτὴς κ. Βασίλειος Βασιλικὸς εὔχεται πρὸς ὅλους τοὺς συμπατριώτας του εὐτυχισμένον καὶ εἰρηνικὸν τὸν καινούργιο Χρόνο.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

Ἐπὶ τῷ ἀνατέλλοντι Νέῳ ἔτει 1964 ἀπευθύνω θερμὰς καὶ εἰλικρινεῖς εὐχὰς πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους Χαλκιδικῆς ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς των εὐημερίας καὶ εὐτυχίας. Ὑπόσχομαι δὲ ὅτι θέλω ἀφιερώσει τὰς προσπαθείας μου ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὲρ τῆς γενικῆς προόδου τῆς Χαλκιδικῆς

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΓΕΡΑΚΗ

Ὁ Βουλευτὴς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Πέτρος Παπαγεράκης εὔχεται πρὸς ὅλους τοὺς Χαλκιδικεῖς, ὅπως τὸ 1964 εἶναι ἔτος χαρᾶς, ἀγάπης καὶ εὐημερίας.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

Ὁ τ. βουλευτὴς Χαλκιδικῆς κ. Λυσίμαχος Σαραφιανὸς εὔχεται εἰς τοὺς φίλους καὶ συμπατριώτας του εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ

Ὁ τέως Βουλευτὴς κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ ἀπευθύνει πρὸς ἅπαντας τοὺς φίλους του ἐγκαρδίους εὐχὰς ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τακτικῶν μειοδοτικῶν διαγωνισμῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητῶν εἰδῶν ἀρτοτροφοδοσίας καὶ καυσίμου ὕλης διὰ τὰς ἀνάγκας Προσωπικοῦ καὶ Κρατουμένων τῶν ἄνω Φυλακῶν.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Χαλκιδικῆς προκηρύσσει τακτικοὺς μειοδοτικοὺς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητῶν διὰ τὸ Οἰκον. ἔτος 1964 τῶν κάτωθι εἰδῶν.

1) Ἄρτου.
2) Κρέατος.
3) εἰδῶν Παντοπωλείου.
4) εἰδῶν Ὀπωρολαχανοπωλείου.
5) Ἰχθύων.
6) Καυσοξύλων.

Οἱ διαγωνισμοὶ ἐνεργηθήσονται τὴν 10 Ἰανουαρίου 1964 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 καὶ ἐν τῷ Εἰσαγγελικῷ Καταστήματι Χαλκιδικῆς.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καὶ συμφωνιῶν καθ' ἑκάστην παρὰ τῶν Ἐπανορθωτικῶν Φυλακῶν Πολυγύρου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 27—12—1963
Ὁ Εἰσαγγελεὺς
Ν. ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Πολυγύρου εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν κ. Νικόλαον Χριστιανὸν πρώην Διευθυντὴν Κοιν. Προνοίας ὅστις κατέθεσεν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Σωματείου δραχμὰς 500 εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς του Ἀθανασίου.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος κ. Ἀθανάσιος Τσελίκης εὔχεται πρὸς ὅλους τοὺς Χαλκιδικεῖς πρόοδον καὶ εὐημερίαν κατὰ τὸ 1964.

Ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος κ. Ἀπόστολος Μιχαηλίδης εὔχεται πρὸς ὅλους τοὺς Χαλκιδικεῖς αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος 1964.

Τὸ Δ.Σ. Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Νομοῦ Χαλκιδικῆς εὔχεται πρὸς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ὅπως διέλθωσι τὸ Νέον Ἔτος 1964 μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των αἴσιον εὐτυχές.

Πρόεδρος: Ἀνασ. Στύλος
Ἀντιπρόεδρος: Θεόδωρος Λιαριγκοβινός.
Γεν. Γραμμ. Κυριακὴ Ζούνη.
Ταμίας: Ἀθαν. Κόκκαλος.
Σύμβουλος: Στέλλα Ρεθισνικιώτου.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Στὴν ἀγαπητήν μας ἀνεψούλα Ἑλένην Τσαράπα τελέσασαν τοὺς γάμους της μετὰ τοῦ ἐξαιρέτου νέου κ. Νικολάου Τσίκουλα εὐχόμεθα βίον ἀνθόσπαρτον καὶ εὐτυχῆ.

Οἰκ. ΟΔ. ΚΩΤΙΝΟΥΔΗ